

lumina vechiului castel

Vasile Andreica

---

salonul de primire din vechiul castel era gol
la pian nimeni nu îl cânta pe Musorgski
în şeminee n-ardea focul
aş fi vrut să-mi adun puterile paranormale
să le aprind din căldura-n care
inima-mi plutea

tu colindai boierii cei mari
sculaţi din lumea dreptilor
te vedea contesă drapată-n mătase
albă ca zăpada viscolind după geamuri

zburai secole înapoi
regăseai vremea iubirilor cavaleresti
îți tolăneai visele pe comode
și-mi scriai răvașe pe colțul mesei de stejar
cu cerneală de culoarea tainelor

și trecând pe deasupra capului meu
ai prins lumina zilei
în lumina candelabrelor rococo
mângâietoare nepercepută
lumină lină trecând
prin lumina camerei de telefon
filtrând lumina ochilor negri
picături de lumină necreată
botezându-mă

știu -
n-ai să mă lași să uit de mine vreodată:
ai dovezi.